

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/42/2013
Identifikačné číslo spisu:	4013200266
Dátum vydania rozhodnutia:	09.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4013200266.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľa: H. R., bytom M. XX, S., t.č. I., R., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie v Bratislave, Bratislava, Ul. 29. augusta 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/88/2013-22 zo dňa 10. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sd/88/2013-22 zo dňa 10. júna 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. decembra 2012, ktorými odporkyňa podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidný, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu je len 30%. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že v rámci preskúmavacieho konania posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si navrhovateľ sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil. Nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľa neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku súd nezistil, a tieto ani nevyplývajú z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal, že jeho zdravotný stav sa stále zhoršuje, od roku 2010 je PN a žiada komplexné prešetrenie svojho zdravotného stavu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny s odôvodnením, že posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí aj krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 9. septembra 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods.1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárskeho správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní nebol sporný skutkový stav tak ako ho zistil súd prvého stupňa a ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, t. j. navrhovateľ žiadosťou zo dňa 29. novembra 2012 požiadal o invalidný dôchodok; podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Levice, dňa 29. novembra 2012 navrhovateľ nie je invalidným, pretože miera poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je len 30%, pri rozhodujúcom zdravotnom postihnutí podľa kap. V, pol. 5, písm. a/ prílohy č. 4 zákona - poruchy osobnosti a poruchy správania so stredne ťažkým narušením osobnosti, s miernym obmedzením výkonnosti organizmu.

Na základe uvedeného posudku odporkyňa rozhodnutím zo dňa 12. decembra 2012 zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok.

Po podaní opravného prostriedku bol zdravotný stav navrhovateľa posudzovaný dňa 19. marca 2013 posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne - ústredia, so sídlom v Bratislave, pracovisko v Banskej Bystrici, ktorý dospel k rovnakému záveru vylučujúcemu invaliditu u navrhovateľa a to na základe stanovenia zhodnej diagnózy rozhodujúceho zdravotného postihnutia (kap. V, pol. 5, písm. a/). Z posudku vyplýva, že navrhovateľ 35 rokov pracoval vo vyučenom odbore kuchár - čašník. Po tragickej udalosti v rodine začal mať psychické problémy, nespával, mal zlé sny, preto bol vyšetrovaný opakovane psychiatrom a psychológom. Pre zhoršovanie sa porúch správania počas pobytu v ústave pre výkon trestu odňatia slobody odporúčené bolo dodiagnostikovanie psychického

stavu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, kde bol hospitalizovaný od 28. februára 2012 do 6. marca 2012. Počas hospitalizácie bol kompletne vyšetrený psychiatrom a psychológom, vylúčené bolo endogénne psychiatrické ochorenie (reziduálna schizofrénia), ktoré suponoval ambulantný psychiater pri vyšetrení v septembri 2011. Pri psychologickom vyšetrení neboli zistené známky auto ani heteroagresivity v klinickom obraze. Prítomné len osobnostne podmienené poruchy správania (dožadovanie sa psychotropných liekov). Psychológ nepotvrdil známky suicídálnych ani automutilačných tendencií. Psychiater na základe psychologického vyšetrenia ako aj klinického obrazu hodnotil psychický stav navrhovateľa ako abnormne štruktúrovanú osobnosť (psychopatickú osobnosť) s počínajúcimi prejavmi organického psychosyndrómu. Po zhodnotení všetkých odborných lekárskeho nálezov psychiatera a psychológa posudková lekárka hodnotí psychický stav navrhovateľa ako poruchu osobnosti a poruchu správania s stredne ťažkým narušením osobnosti s miernym obmedzením výkonu organizmu, pri ktorom je miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 30%.

Vychádzajúc z uvedeného neboli pochybnosti o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenia napadnutého rozhodnutia odporkyne, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľa (v podstate zhodnými ako uvedenými v odvolaní), a odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku a na tieto odkazuje.

Navrhovateľ nepredložil žiadne iné dôkazy, ktoré by nasvedčovali existencii novej skutočnosti, ktorou by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia neboli zaoberali, resp. ktoré by nasvedčovali inému rozsahu zdravotného poškodenia u navrhovateľa, ako bol v čase rozhodovania odporkyne ustálený (§ 250i OSP) alebo by inak prijatý záver spochybňovali. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní predložené posudky posudkových lekárov sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľa zhoršil, nič mu nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jeho zdravotného stavu.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.